

Strom života nás zachránil

Volám sa Fili. Mám 6 mesiacov a som srnka. Na chrbte ma skrášľujú biele bodky. Môj ňufáčik je maličký a biely. Bývam s maminkou v brlohu, ktorý je ustlatý mäkkým lístím. Neďaleko neho býva môj najlepší kamarát zajko Noni, ktorý je čierny s bielymi labkami. Jedného krásneho dňa som sa vybrala za ním.

Dobrý deň, pani Klandia, je doma Noni?

Ahoj .Fili, počkaj zavolám ti ho.

- Ahoj, Noni, ideš sa so mnou hrať do lesa?

Áno, len si vezmem loptu.

Pobrali sme sa do lesa, kde vždy bolo plno zvierat. Dneska tu bolo všetko inak, nik tu nebol, všade bolo ticho, len potok tajomne žblnkotal.

- Čo sa tu deje?- začudovane som sa spýtala.

Neviem, aleje to zvláštne. Vtáčiky nespievajú, stromy sa neveselia. Zrazu sme začuli zvláštny zvuk. Boli to podivné zvery. Veľké, mali dve laby dlhšie a čudne sa správali. Skočila pred nás veвериčka.

Čaute, volám sa Reli.

Ja som Feli a toto je Noni. Nevieš, čo sú to za zvery?

To sú ľudia a rúbu stromy na kúrenie .V tom strome som bývala. Ak nám všetky stromy vyrúbu, čo budeme jest'? Nebudem mať oriešky a kde budem bývať'?

Fíha, to je zle! Ani vtáčiky nebudú vyspevovať jarnú pieseň.- ozval sa Noni. O pár dní na to ľudia odišli, vtáčiky spievali, zvery sa hrali v lese, len stromy boli smutné.

Čo sa to deje so stromami?- opýtala som sa Noniho a Reli.

- Neviem, začali schnúť. Je len jar a už im listy aj kvety opadli,- ozvala sa Reli Tak im pomôžme! - navrhol Noni.

Ale ako to spravíme?

To ani ja neviem!- povedala Reli.

Ani ja! - dodal Noni

Budeme načúvať, čo vraví sova Vševedka!

To je dobrý nápad!- skríkli Reli a Noni.

Tak sme sa teda pobrali na útes, kde bývala sova Vševedka. Skryli sme sa za skalú a načúvali ,o čom sa rozprávajú s vlkom Mudrcom.

Videl si, čo sa deje s našimi stromami?- spýtala sa sova.

Áno, sú choré.

Ako im len pomôžeme?

Poznám len jeden spôsob. ísť za stromom života.

Všetci sa ho boja, tvrdí sa, že je nebezpečný.

Ale len on vie pomôcť našim stromom,- pokračoval vlk.- Dupočili sme sa dost'. Teraz len ísť za stromom života. Ešte, že Reli vie, kde sa nachádza jaskyňa strachu.

Pobrali sme sa cez potok. Bolo nám veselo. Spievali sme si pesničky a skackali. Slnko zakryli tmavé oblaky a začalo pršať.

Čím skorej prídeme, tým skôr bude lepšie,- povedal Noni.

Mali by sme si zdriemnuť, veď sme unavení. Lahli sem si a zaspali. Keď sme vstali, všade bolo mokro. Zívla som, natiahla som sa a pokračovali sme v ceste. Zrazu sme začuli šuchot. Za nami stál veľký vlk. Zľakla som sa, srdce sa mi rozbúchalo a všetci sme začali utekať. Noni a Reli mi chceli pomôcť, ale boli na to príliš malí.

Skryte sa do tej diery!!! -zakričala som a začala som utekať, čo mi nohy stačili. Zrazu predou mnou bola veľká priepasť. A vlk za mnou!. Zavrela som oči a skočila.

Preskočila som to, zvládla som to! Keď vlk videl, že to nepreskočí, otočil sa a odišiel. Vrátila som sa po svojich priateľov a pokračovali sem v ceste.

Asi sme sa stratili,- vraví Noni.

Aj ja si to myslím,- dodala Reli. Zrazu pred nami bežal krásny, mladý srnec. Prosím ťa, kde je jaskyňa strachu?- opýtala som sa.

Odbočte doľava.

D'akujem.- srnec pokračoval v ceste, ale aj my.

Čím sme boli bližšie k jaskyni tým sme sa viac báli.

Ved' nemôže byť zlý, ved' sa predsa volá strom života.- aj napriek svojmu strachu som povedala čo si myslím.

Aj to je pravda,- prikývla Reli. Už stáli pred jaskyňou. Pomaly sme do nej vošli. Bola tam brutálna tma a nesmierne ticho. Zrazu tam svietilo malé svetielko. Videli sme krásne zlaté kreslo. Čím sme boli bližšie, tým sme lepšie videli. V kresle sedel obrovský strom. Mal veľké orieškové oči a ústa s veľkým úsmevom. Na konároch s listím mal obrovskú zlatú korunu, jeden konár držal žezlo. Zrazu sa nám prihovril:

Detičky, prečo ste za mnou prišli? Čo ste sa nebáli? Ved' sa o mne zlé povesti šíria.

Báli sme sa báli, ale čo nám iné zostáva, keď potrebujeme od vás pomoc, -statočne som odpovedala.

Akú pomoc?- začudoval sa strom.

- Naše stromy sú choré, listy už opadli aj s kvetmi.

Potajomky sme počúvali rozhovor sovy Vševedky a vlka Mudrca.

Viete, že sa to nepatrí? Keď ste už takú cestu prešli, tak vám pomôžem. A vedia vaši rodičia, že ste tu?

- Nie lebo by nás nepustili a všetci sa sem báli prísť.

Strom života si zobral zelený prútik a povedal: „Arakelus",- zrazu sme sa ocitli v našom lesíku.

Keď Strom života videl tie stromy, spod lista si vybral malú fľaštičku s modrou vodičkou a na každý strom kvapal jednu kvapku. O necelú minútu boli stromy zdravé. Všetci nás vítali ako hrdinov, aj keď nás zachránil Strom života. Odvtedy býval Strom života s nami v lese, ochraňoval nás i ostatné stromy a nik sa ho už nebál.

Meno a priezvisko: Veronika Zubak
Adresa bydliska: Moskovská 3, Banská Bystrica
Adresa školy: ZS Moskovská 2, Banská Bystrica
Názov klubu: Ekoturistický